

The Holy See

BENEDIKT XVI.

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 6. Studenoga 2005.

Dei Verbum snaan poticaj vrednovanju Riječi Boje

Draga braćo i sestre!

18. studenoga 1965. Drugi vatikanski sabor potvrdio je Dogmatsku konstituciju o boanskoj Objavi, Dei Verbum, koja predstavlja jedan od stupova čitave koncilske građevine. Taj se dokument bavi Objavom i njezinim prenošenjem, nadahnućem i tumačenjem Svetoga pisma, te njegovim temeljnim značenjem u ivotu Crkve. Sabirući plodove prethodne teološke obnove, II. vatikanski sabor u središte postavlja Krista, predstavljajući ga ujedno kao "posrednika i puninu sve objave" (br. 2).

Doista, Gospodin Isus, Riječ postala tijelom, umrli i uskrslu, ispunio je djelo spasenja, ostvareno gestama i riječima, te je u punini objavio lik i volju Boju, tako da do njegova slavnog povratka ne treba očekivati nikakvu novu javnu objavu (usp. br. 3). Apostoli i njihovi nasljednici, biskupi, čuvari su poruke što ju je Krist povjerio svojoj Crkvi, kako bi cjelovita bila prenijeta svim naraštajima. Sveto pismo Staroga i Novoga zavjeta i sveta Predaja sadre tu poruku čije razumijevanje u Crkvi raste potpomognuto Duhom Svetim. Ta ista Predaja upoznaje nas s cjelovitim kanonom svetih knjiga te ih ispravno tumači i čini djelatnim, tako da Bog, koji je govorio Ocima i Prorocima, ne prestaje govoriti Crkvi i, po njoj, svijetu (usp. br. 8).

Crkva ne ivi od sebe same nego od Evanđelja i u Evanđelju uvijek trai smjerokaz na svome putu. Koncilska konstitucija Dei Verbum dala je snaan poticaj vrednovanju Riječi Boje, iz čega je

proizašla duboka obnova ivota crkvene zajednice, osobito u propovijedanju, u katehezi, u teologiji, u duhovnosti i u ekumenskim odnosima. Doista, upravo Riječ Boja, djelovanjem Duha Svetoga, vodi vjernike prema punini istine (usp. Iv 16,13). Među mnogostrukim plodovima toga biblijskoga proljeća, rado spominjem širenje drevne prakse nazvane lectio divina, to jest "duhovnoga čitanja" Svetoga pisma. Ona se sastoji u dugom zadržavanju nad nekim biblijskim tekstom, čitajući ga uvijek iznova, gotovo ga "preivajući", kako to kau Oci, te, tako reći, cijedeći iz njega sav "sok", kako bi se njime nahranila meditacija i kontemplacija, i postiglo da se njime kao ivotnim sokom navodnjava konkretni ivot. Uvjet je toga duhovnoga čitanja prosvjetljenje uma i srca Duhom Svetim, to jest samim nadahniteljem Pisama, i stoga njihovo stavljanje u stav "pobona slušanja".

To je tipičan stav Blaene Djevice Marije, kako to znakovito pokazuje ikona Navještenja: Djevica prima nebeskoga glasnika dok pažljivo razmatra Sveta pisma, koja su predstavljena obično knjigom što je Marija dri u ruci, na krilu ili na nekom stalku. To je i slika Crkve kako je vidi i sam Koncil, u Konstituciji Dei Verbum: "Boju Riječ pobono slušajući..." (br. 1). Molimo kako bi Crkva, poput Marije, bila poučljiva slubenica boanske Riječi, te je uvijek navješćuje čvrstom vjerom, tako da "sav svijet navještaj spasenja čuje i vjeruje, vjeruje i ufa se, ufa se i ljubi" (br. 1).